

lem kender vist en Opera, der hedder „Barberen“. Der er i den en ung Pige, som synger, at hun er saa bøjelig, saa flink og føjelig; men naar man driller hende, saa slaar Tønen om, saa vender hun Kløerne til. Saaledes er det ogsaa med os Socialdemokrater, og saaledes er det forhaabentlig ogsaa med den danske Vælgerbefolkning. Den er bøjelig og føjelig, villig og fordragelig; men man kan naturligvis drille den saa længe, at den vender Kløerne til, og det skulde de Herrer vogte sig for i denne Sag, hvor det gælder den lige Valgret, som er et Kærnespørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) fandt, at det var en interessant politisk Begivenhed, at Socialdemokratiet nu viste Tilslutning til Højres Opfattelse fra Midten af 90'erne. Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) har allerede sagt et Par Ord derom. Jeg skal sige, at det synes jeg for Resten ikke er saa interessant, hvis det ellers forholder sig rigtigt. Mere interessant er det, naar det ærede Medlem som Højres Ordfører fremhæver, at vi nu vise Tilslutning til Højres Opfattelse fra Midten af 90'erne, altsaa med andre Ord, at vi nu opsøge Højre dér, hvor det boede i Midten af 90'erne. Det maa de jo i og for sig være glade for, og at de saa, naar vi endelig opsøge dem, ikke byde os Velkommen, men maa beklage, at Højre desværre ikke længere bor der, men er flyttet hen i et andet Hus, det synes jeg er meget mere interessant, jeg synes, at det er sørgelig interessant. Men det er nu ikke saa fuldt ud rigtigt, at vi have vist Tilslutning til Højres Opfattelse fra Midten af 90'erne. Det ærede Medlem kender ikke sin Valgkredshistorie. Han sagde, at Folketinget den Gang 8 Gange havde afslaaet Regeringens Forslag, men nu kom vi og viste Tilslutning dertil. Men det er ikke rigtigt. Det Forslag, som Folketinget 8 Gange afslog, det var slet ikke Valgkredsforslaget i 1894, men det var Højreregeringens, Estrups Forslag om Grundlovens bogstavelige Opfyldelse, det gamle Forslag med, hvis jeg ikke tager fejl, 137 Kredse. Det var det, der blev afvist 8 Gange af Folketinget. Det beklagede vi Socialdemokrater. Vi stod den Gang fuldt ud paa Højreregeringens Side i dette Spørgsmaal, vi støttede gennem vore Ordførere her i Tinget, i Pressen og paa Møder i øvrigt det Estrupske Forslag om de 137 Kredse. Hvad vi beklagede var, at Højre i 1894, da Situationen var en saadan, at der var Mulighed

for en Gennemførelse, blev bange for sit eget Standpunkt og løb fra det, som Højre altid har gjort i denne Sag, hver Gang der viste sig en Mulighed for at faa den gennemført. Der var i 1894 en Mulighed for at faa det gennemført. Da stod en stor Del af dette Ting villig til at gaa ind paa det Ingerslev-Estrupske Forslag, og den daværende Regering havde Flertal i det andet Ting. Men i Stedet for at benytte denne Mulighed, sluttede Højre Forlig med det moderate Parti om en midlertidig Omordning. Den midlertidige Omordning staar nu for os som en Nødhjælp, som vi kunne gaa med til, naar alle andre Veje ere spærrede. Det er noget ganske andet, end hvad Højre og de Moderate gjorde i 1894: de gik med til den netop paa et Tidspunkt, hvor der aabnede sig større Mulighed end nogen Sinde for at gaa den fulde Grundlovsopfyldelses Vej, som den Gang ikke havde mødt nær saa stor Modstand som nu. De 137 Kredse havde selvfølgelig ikke mødt nær saa stor Modstand — og det var et Standpunkt, som Højre havde staaet paa i mange Aar — som nu de 165 Kredse; thi, som jeg udviklede i Gaar, jo længere det varer, inden man opfylder Grundloven, des større bliver Springet og des større Betænkkelighederne.

Højres Ordfører begyndte altsaa med at sige, at Højre ikke var hjemme der, hvor vi nu kom og søgte det. Nej, sagde han, vi skulde hellere slutte Forlig med Højre paa et andet Punkt i det nye Hus, hvor Højre er flyttet over, nemlig om Forholdstalsvalgmaaden. Og det ærede Medlem søgte saa at udvikle, at Forholdstalsvalgmaaden var den eneste Valgmaade, hvorefter vi kunde naa frem til et retfærdigt Resultat, og som kunde berettigede den Opgørelse, vi foretage efter hvert Valg, hvorefter vi burde have saa og saa mange Pladser efter vore Stemmers Antal. Det ærede Medlem talte om, at gik man ikke denne Vej, vilde man altid faa spildte Stemmer. Der er det at mærke derved, at ogsaa ad Forholdstalsvalgmaadens Vej kan man faa spildte Stemmer. Det ærede Medlem vil jo blot ved at se de sidste kommunale Valgresultater igennem opdage, at ogsaa Forholdstalsvalgmaaden kan medføre et meget stort Stemmespild. Skulde man fuldt ud gaa den Vej, som det ærede Medlem antyder ved sin Betragtning, maatte man gøre hele Danmark til en eneste Valgkreds, men det ville det ærede Medlem og hans Parti neppe. Landet maa deles i forskellige mindre Kredse, Amtskredse